

(13)

Hermita a Fountan, dimecres, 30-X-40

Maria meva: Ja he arribat a la cabana. Encara no elanjava que he deixat el meu refugi d'ahir. He arribat al cap del serrat i tot seguit he vist el que de la desorientació. Es curiós però creu que fou quelcom tràgic. Oh! Si no hagués estat la bergeria aquella! No sé pas que hauria estat de mi! Si, nentra meva, és tràgic però té el seu punt de comic i tot. El que em pensava. Tota la nit que els ricots em busquen. Eus s'arribaven al poble per saber l'hora que havia sortit. Han passat jutjor nit els que el tis home. M'ho temia i per això que no he volgut deixar caixer el sol per sortir d'allà. No ha estat res, malgrat que podia ésser quelcom inevitable. Si un toro, com et dice, la bergeria, era feix al cova. La nit ha estat quelcom inexplicable. Vent fort i un fred gran. No he pogut pegar l'ull. Ara amiré a dormir un ratet. Aquests ratells les baixaran devia dijous al matí quan cal anar a cercar el pa.

Maria meva. Què vols que et digui? Què t'engoro molt. Que espero amb gran fe el moment felic de la nostra retrobació. Què estic content solament de pensar en la felicitat que em espera.

Fot viudia i a no trigar molt n'estic segur. Provare
elegit en part les darreres converses de St. Sebastià etc, però
no canviaran res de la cosa. Està al meu entendre salva
da la cosa d'anar a veure al Ramonet. En tot cas patr
cert, mentre seguim així però canviem ben bé les butxagues,
d'aquella paciència.

Si venuda mera. La felicitat ens esguarda, no en dubte.
Mentrestant sapiguem-nos fer dijous d'ella. Yo em sento
ben feliç en mij de tanta dissort. Pensa, rió en el
cas de la Beatriz, i tantes altres que juvem coneixem.
Yo, però ben creure-ho sento com una mera de vergonya
d'enquerir a en Manel. Ha estat el ricot ben desfraciat
que un fillet i no podrà veure'l ni l'ha vist never. Una
tragèdia ben punyent. Oh Maria del meu cor?

Sapiguem nosaltres riure i cantar mentrestant
que m'ho pensem tot en el sentit més humorístic. No
m'hi faci en res, que en tenir? Pren en el meu
exemple, creu-me, morosa mera i d'ales així se'f fa
ran més llenguer combatent les calorías.

Taluda a Mamé i matiniconi Lourdes. No
en perdro encara no haver escrit a Janò. Ho faré
qualsevol moment d'aquesta setmana. Petons per ell i
Marcello.

Per a tu, el carregó i els petonets
del teu bateig Petoy